

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 629/2024-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKČNÉ ČERNOBIE] [REDAKČNÉ ČERNOBIE] [REDAKČNÉ ČERNOBIE] zastúpeného Mgr. Máriou Čechovou, advokátkou, Slnecná 38/A, Slovenský Grob, proti rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 59P/124/2021-361 z 12. apríla 2023 a Krajského súdu v Trnave č. k. 13CoP/111/2023-555 zo 14. augusta 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 2. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a starostlivosti o deti a ich výchovu podľa čl. 41 ods. 4 ústavy a práv na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa rozsudkami okresného a krajského súdu v rodinnoprávnom konaní.

2. Ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom okresného súdu bolo rozvedené manželstvo sťažovateľa, jeho maloletá dcéra bola zverená do osobnej starostlivosti matky s tým, že sťažovateľ sa s ňou bude stretávať každý druhý týždeň od štvrtku do nedele a pravidelne počas prázdnin a sviatkov s tým, že na jej výživu bude prispievať 250 eur mesačne. Na odvolanie oboch rodičov bol ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom krajského súdu rozsudok okresného súdu v prevažnej časti potvrdený, no zmenený tak, že vyživovacia povinnosť sťažovateľa bola stanovená na 600 eur mesačne a o jednu hodinu bolo upravené odovzdávanie maloletej každý druhý štvrtok a nedeľu. V oboch rozsudkoch bolo rozhodnuté, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

II.

3. Sťažovateľ namieta, že v konaní nebolo vyhovené jeho návrhu na znalecké dokazovanie na posúdenie vzťahových väzieb a vhodnosti ním navrhovanej striedavej starostlivosti k maloletej. Je toho názoru, že tento dôkaz bol bez relevantného odôvodnenia zamietnutý a neboli vykonané ani ďalšie dôkazy. Krajskému súdu vytýka, že sa obmedzil len na konštatovanie, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie. Okrem toho krajský súd ignoroval ekonomickú situáciu rodičov, keď bez náležitého dokazovania určil výživné na 600 eur. Tieto procesné pochybenia a nesprávne právne posúdenie odôvodňujú porušenie jeho práva na spravodlivý proces.

4. Namietané porušenie ústavných práv podľa čl. 41 ods. 4 ústavy a čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa vyvodzuje z toho, že súdy bez dostatočného skutkového základu uprednostnili matku. Zastáva názor, že správne bolo zveriť maloletú do striedavej starostlivosti. Za závažné pochybenie považuje to, že súd nezabezpečil odborné podklady pre posúdenie citovej väzby maloletej k rodičom. Za nedostatočnú považuje úpravu styku s maloletou. Vo vzťahu ku krajskému súdu namieta nedostatočné zdôvodnenie výšky výživného, keď krajský súd nezistil potreby maloletej a mechanicky vychádzal z jeho príjmu. Namieta, že súdy sa dopustili procesných pochybení, keď nevykonali „účtovné“ doklady o reálnych výdavkoch na maloletú a neskúmali možnosti „optimalizácie“ týchto výdavkov.

5. V súvislosti s tvrdením o porušení ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zdôrazňuje, že opakovane musel podávať žiadosti o nariadenie pojednávania, medzi jednotlivými úkonmi súdov boli neprimerané odstupy, čo viedlo k tomu, že konanie trvalo viac ako tri roky.

III.

6. V rozsahu proti ústavnou sťažnosťou namietanému rozsudku okresného súdu sťažovateľ podal odvolanie, o ktorom rozhodol ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom krajský súd. Právomoc krajského súdu rozhodnúť o odvolaní sťažovateľa podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodovať o porušení ústavných práv sťažovateľa rozsudkom okresného súdu. Preto bola ústavná sťažnosť v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

7. V rozsahu proti ústavnou sťažnosťou namietanému rozsudku krajského súdu je ústavná sťažnosť podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

8. Námietky sťažovateľa vo vzťahu k rozsudku krajského súdu vychádzajú z toho, že okresný a ani krajský súd nevyhoveli jeho návrhom na vykonanie dôkazov, resp. nevykonali dostatočné dokazovanie, čo malo za následok, že rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené. K tomu treba uviesť, že rozsudok krajského súdu je rozhodnutím, ktorým konanie končí. Široko a všeobecne koncipované ustanovenie § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorého centrálnym pojmom je v podústavnom práve bližšie nedefinované právo na spravodlivý proces, najvyššiemu súdu dáva právomoc spočívajúcu v prieskume námietky nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu, a to v takej miere, ako je odôvodnenie súdneho rozhodnutia vnímané v rovine základných práv. V rámci námietky nedostatočného odôvodnenia sa najvyšší súd

pri prieskume rozsudku krajského súdu musí nevyhnutne vysporiadať aj s námietkou nedostatočného odôvodnenia vo vzťahu k nevyhoveniu návrhu sťažovateľa na vykonanie znaleckého dokazovania, ako aj nevykonania ďalších potrebných dôkazov, čo malo viesť k nedostatočnému odôvodneniu právoplatných výrokov okresného a krajského súdu o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, úprave styku a vyživovacej povinnosti sťažovateľa k jeho maloletej dcére.

9. Obdobne prostredníctvom dovolania možno preskúmať právne posúdenie rozsudku krajského súdu, ktorý má za následok, že bolo právoplatne rozhodnuté o úprave práv a povinností sťažovateľa k maloletej. Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Sťažovateľ tak môže podať dovolanie aj vo vzťahu k právnym záverom rozsudku krajského súdu. Či už dovolanie z dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP, alebo z dôvodu podľa § 432 CSP je tak právnym prostriedkom, ktorý sťažovateľovi priznáva zákon na ochranu jeho ústavných práv či už podľa § 46 ods. 1 ústavy, alebo podľa čl. 41 ods. 4 ústavy a čl.18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa.

10. K námietke porušenia ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie záležitosti v primeranej lehote treba uviesť, že ústavná sťažnosť musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv (IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05). Ak v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej ústavnej sťažnosti už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 6/03). To je akceptované aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009). Namietané konania pred okresným a krajským súdom boli vo veci samej právoplatne skončené ešte pred podaním ústavnej sťažnosti, a to vrátane rozhodnutia o náhrade trov konania. V čase podania ústavnej sťažnosti k namietanému porušovaniu ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a prejednanie záležitosti v primeranej lehote nemohlo dochádzať. Ústavná sťažnosť je preto v tejto časti zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu